

ДЖОН БАРНИ САМО СЪН

Превод от английски: Милена Лилова, 2002

chitanka.info

— Само сън — каза мъжът.
— Кое? — попита момчето.
— Ами животът, разбира се.

Момчето размисли над думите му, докато го гледаше как отваря бутилка. ПЛЪОК.

— Как така сън? Сънищата са в мен самия, докато спя.

— Може пък ти да си в съня — отвърна мъжът. — Не ти ли се струва понякога, че докато спиш, всичко ти се случва в един голям и плашещ свят?

— Да. Обаче се събуждам и разбирам, че не е вярно, че всичко това в края на краищата се случва вътре в мен, докато спя.

— Така е — рече мъжът. — Но само си представи, че когато си буден, всъщност все още сънуваш, само че друг сън, а онзи, който ти се е присънил, докато си спял, е бил сън в съня. А сънят, който ти се присънва в момента, смяташ за действителност, както и съня, който виждаш, когато, както е прието да се казва, си заспал. Изглежда ти истински само защото не си буден.

Момчето се замисли. Сън в съня — като матрьошки, които стават все по-големи и по-големи или все по-малки и по-малки, но неизменно еднакво реални или нереални.

— Разбирам какво имаш предвид — обади се то.

Наблюдаваше как мъжът си налива червено вино от шишето в чашата.

— Първата за деня.

Човекът вдигна чашата към светлината, идваща от прозореца, и взе да съзерцава рубинената течност. После я долепи до устните си и отпи.

— Разпей винената птица — помоли момчето.

Мъжът взе тапата и я топна в чашата си.

— Слушай внимателно. Още е ранна пролет и винената птица навярно не е долетяла. Чуваш ли я? — И се престори, че търка тапата о бутилката.

— Не — отговори момчето.

Мъжът се заслуша.

— И аз не я чувам. Но какво е това?

Леко потърка тапата в шишето и се разнесе едва доловимо поскърцване.

— Сега май чух нещо — обади се момчето.

— И аз. Слушай.

Отново намокри тапата във виното и взе да търка бутилката по-енергично.

— Ето я.

— Върнала се е — рече момчето.

— Да. Винената птица никога не ни подвежда, никога не ни мами.

— Да идем в гората да я потърсим — примоли се момчето.

— Не — отвърна мъжът. — Не става.

— Защо?

— Винената птица държи на свободата си. Ако я проследим, може да не свие гнездо и да отлети, а на нас това няма да ни хареса, нали?

— Не.

— Освен това и други могат да я проследят не само, за да я погледат, но и за да открият къде свива гнездо и да откраднат яйцата ѝ. Да поставят капани и да я уловят. И да я затворят в клетка в зоопарка. А ние не искаме да стане така, нали?

— Не — отговори момчето. — Не бива да правят така. Защо не я оставят на мира! Иначе ще отида в зоопарка, ще отворя клетката и ще я пусна на свобода.

— Наистина ли? — попита мъжът.

— Да — отвърна момчето.

— Странни са хората — продължи човекът. — Все им се ще да съсипят хубавите неща.

— Аз не искам да съсипвам хубавите неща.

— Нали! Ала повечето хора разрушават и себе си, и другите. Съществуват в един пагубен сън.

— Защо не ги събудим?

— Защото събудят ли се, ще се побъркат. За пръв път ще видят слънцето и дърветата, планините, потоците и морето, птиците, животните и насекомите, луната и звездите такива, каквито са. И ще разберат колко е студено пространството, колко стара е земята и колко милиарда години предстоят тепърва. Ще видят как моретата пресъхват и се превръщат в пустини, а планините се изравняват. Ще видят своето време, нашето време, човешкото време как подобно на косъмче —

толкова тънко, че се налага да се приведеш, за да го зърнеш, — се катери по отвесна канара сред скалите на времето. И ще се уплашат.

— Аз не се боя — обади се момчето.

— Естествено.

— Разпей винената птица.

И мъжът взе тапата и я топна в чашата си. Стаята се изпълни с чуруликането, цвъркота и подсвиркванията на винената птица.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.